

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Gregory Page

Saturday 30 Sep 2017

Het heeft langer geduurd dan we dachten. Het werd tijd om deze grootheid eens op ons podium uit te nodigen. Het tweede concert op ons nieuwe podium gelijk maar een debuut neer gezet.

Zijn nieuwe album is *So It Goes* overtreft zijn vorige albums.

So It Goes is the signature new album defining Gregory Page's arrival as an important American songwriter. In the spirit of Johnny Cash, James Taylor & Willie Nelson, *So It Goes* has evolved from the experiences of a third-generation Irish-Armenian musician, a knowing observer documenting life with a poet's pen.

Sharp Dressed Poetry

Een innemende persoonlijkheid die genoeg van de wereld gezien heeft om zich niet te druk te maken en te genieten van het moment. Tijdens de maaltijd werden leeftijden en levenservaringen uitgewisseld en dat leverde van hem het volgende citaat op. "Ik ben soms nog net een kind en dat wil ik graag blijven". Daarmee werd natuurlijk niet bedoeld dat hij drammen altijd zijn zin wil hebben, maar hij wilde in staat blijven om met verwondering de wereld te aanschouwen. Een noodzakelijk kwaad om songs en poëzie te kunnen schrijven. Wat vervolgens leidde tot het debat of songs wel poëzie kunnen zijn. Of te wel, wat blijft erover van een song als er geen muziek bij klinkt. Gregory wist het ook niet bekende hij. Echter had hij in zijn laatste boek, wel onderscheid gemaakt door het in twee verschillende secties in te delen. De zaal was gevuld met fans en nieuwsgierige bezoekers die wilde kennis maken met Gregory en zijn oeuvre. Het gemak waar mee hij contact legt en oprecht geïnteresseerd is heeft wellicht te maken met zijn levenservaring en afkomst. Er stromen zoveel

verschillende culturen door zijn aderen en van alles heeft hij het beste geïnternaliseerd. Om het vervolgens tot zijn eigen Gregory benadering te destilleren.

Tijdens zijn optreden vertelde hij over zijn Ierse grootvader van moeders kant, een bekende Uilleann piper, die op latere leeftijd het klimaat ontvlucht naar de warmte van Californië. Gregory zoekt hem op in het bejaardenhuis, treft opa al spelend aan en applaudisseert voor hem. De verbaasde en tegelijk dankbare blik ontroert Gregory nu nog. Gregory blijft hangen in Californië en woont nu in San Diego. Het verhaal over zijn opa, de ontmoeting met George Harrison, het naïeve jongetje dat astronaut wilde worden en in een zilverfolie pak op zijn fiets (raket) door Londen fietste, wat hem de bijnaam Rocket Boy bezorgde, geven een prachtige inkijk in zijn leven. Maar ook hoe hij met de nodige ironie en kritiek naar zichzelf kijkt. Gregory heeft een melancholieke inborst en houdt van dingen waar de tand des tijds zijn invloed duidelijk op heeft achter gelaten. Dat is te zien aan zijn podium entourage, de ouderwetse microfoon, kleding en hoedje. Wonend in de USA kom je dan van een koude kermis thuis, alles wat oud dreigt te worden wordt afgebroken en er wordt iets nieuws voor in de plaats gebouwd. Zo ook het prachtige geel getinte huis op de hoek van zijn straat, dat volgens hem nog geen honderd jaar oud was, werd tot zijn ontzetting afgebroken. Van weeromstuit nam hij een stuk hout mee naar huis uit de brokstukken. Na dat het een aantal jaren nutteloos had doorgebracht in zijn huiskamer, stelde een bevriende gitaarbouwer voor om er iets van te maken. Het werd een ukelele, waar Gregory ook vanavond een song mee ten gehore bracht. Zijn Ierse roots kwamen ruim aan bod in o.a. “Danny Boy” en “Fiddlers Green” de laatste in de traditie van de fisherman songs. Ondanks de hang naar oude stijl, weet Gregory gebruik te maken van moderne middelen en werd de iPod ingezet bij de voordracht van een ontroerend gedicht. Waar zijn jeugd in een flits voorbijkwam, met enkele zinnen nam hij je mee in die tijd. Na een introductie over zijn reis naar Japan en het onontkoombare bezoek aan een karaoke bar, liet hij de iPod de muzikale begeleiding doen van de evergreen, “What A Wonderful World”, zichzelf hier bij begeleidend op gitaar. Gregory mocht niet weg van het publiek zonder een toegift. Gregory nam bezweet en tevreden afscheid. Een man die duidelijk “On My Own Way” in de wereld staat. Strak gekleed en strakke poëzie gaat goed samen.

1.My Cherry Pie

2.Rag (instrumental)

3.Just To Get Away From You

4.Rewind Me Back To You

5.Right Side Up

6.Hollywood's Heroes

7.The Devil And The Deep Blue Sea *

8.Counting Blessings

9.Fiddler's Green

10.Heartstring

11.So It Goes

12.Sleeping Dogs

13.Right Or Wrong

- 1.Danny Boy (traditional/instrumental)
- 2.A Wild Rose (unreleased)
- 3.On My Own Way
- 4.Behind That Locked Door [George Harrison]
- 5.Rocket Boy (Spoken Word)
- 6.That's You
- 7.Another Story [Ernest Tubbe]
- 8.Best Friends
- 9.What A Wonderful World [Bob Thiele/George David Weiss] (Karaoke Version)
- 10.I Don't Know
- 11.I'm Alive (unreleased)
- 12.Love Made Me Drunk

All tracks by Gregory Page except where noted

Gregory Page |vocals, acoustic guitar, ukulele *

www.gregorypage.com